

Bažant hainanský – *Polyplectron katsumatae* (Rothschild, 1906) – část 2.



Hainanský - kohout



Hainanský - slípka

Stav v přírodě dle IUCN je EN (endangered - ohrožený).

Výskyt

Jedná se o endemit čínského ostrova Hainan. Obývá husté stálezelené a poloopadavé lesy od 200 do 1300 m a taktéž přežívá v sekundárních stanovištích. V minulosti byl řazen jako jeden z poddruhů bažanta pavího – *Polyplectron bicalcaratum*, nicméně rozbor DNA potvrdil značné rozdíly a od roku 2008 je již uváděn jako samostatný druh.

Popis

Délka: kohout 53–65 cm; slípka 40–45 cm.

Hmotnost: kohout 650 g; slípka 450 g.

Celé tělo je šedohnědé, nasnadu s hustou tmavou kresbou, okolo očí je lysá kůže červené barvy. Duhovka oka kohouta je světlá, u slípky tmavá. Oproti bažantu pavímu je tento druh menší, kohout postrádá na hlavě chocholku, hlava je u obou pohlaví výrazně tmavší než krk a tělo. Kohouti mají oka na těle, křídlech a ocasu barvu do zelena a jsou výrazně bíle lemována. Slípka je má také do zelena, ale nevýrazná a bez lemu, tak jak je u pavích



Kohout břicho - nahoře hainanský dole paví

bažantů obvyklé.

V přírodě

Tok začíná v březnu a probíhá obdobně jako u bažantů pavích, kohout rozprostře ocas, jedním křídlem se nakloní k zemi a druhé natáhne nahoru. Slípce pak v zobáku nabízí hmyz či jiné krmivo. Slípka klade většinou 2 vejce o velikosti 48×51 mm, na kterých sedí 21 dnů. V přírodě se živí obdobně jako ostatní paví bažanti převážně drobným hmyzem, semeny, bobulemi a ovocem. V zajetí je chován velmi raritně, v evropských chovech se nevyskytuje.



Kohout - Hainanský *Polyplectron katsumatae*

Bohužel jeho situace v přírodě není vůbec dobrá. V roce 1990 se jeho počty odhadovaly na 3 000 kusů, počet se v současnosti odhaduje na 250–800 jedinců a tendence je rychle klesající – díky lovu, ale především z důvodu úbytku lesních porostů, který činí za poslední desetiletí 75 % i přesto, že v roce 1994 zde byla těžba dřeva prohlášena za nezákonnou. V současné době je jeho populace roztroušena a obývá posledních 18 izolovaných lokalit. Pokud bude tento vývoj pokračovat, během několika příštích let se tento druh ocitne, jako druhý mezi bažanty, na hranici vyhuby. Na rozdíl od bažanta Edwardsova – *Lophura edwardsii* však není v zajetí chován v takové míře, že by bylo možné se pokusit následně o jeho reintrodukcii zpět do přírody. Bohužel to zatím vypadá tak, že nestane-li se zázrak, bude bažant hainanský první druhem bažanta na této planetě, který se nám lidem podařilo skutečně vyhubit.

text: Míla Stehlík,

foto: Van Himst, Zhang Zhuhua,

www.tragopan.wz.cz, infotragopan@email.cz



Kohout záda - nahoře hainanský dole paví